

РЕШЕНИЕ

№ 11465

гр. С., 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разгледа докладваното от ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110137387 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от „Т. срещу „Д..

Ищецът „Т. е предявил против „Д. обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 59 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от 942,58 лева – главница, представляваща главница за цена на доставена и неплатена топлинна енергия за имот – магазин – бакалия, находящ се на адрес: гр. С., жк. „Г., абонатен № . в периода от 01.11.2019г. до 30.04.2021г., с която сума длъжникът неоснователно се е обогатил за сметка на обедняването на „Т., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК – 02.03.2022г. до окончателното изплащане на вземането; сумата от 120,18 лева, представляваща обезщетение за забава за периода от 31.12.2019г. до 21.02.2022г.; сумата от 22,27 лева, представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.01.2019г. – 30.09.2020г., с която длъжникът неоснователно се е обогатил за сметка на обедняването на „Т.я С.” ЕАД, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК – 02.03.2022г. до окончателното изплащане на вземането; сумата от 4,80 лева – представляваща законна лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 03.03.2019г. до 21.02.2022г.

Ищецът поддържа, че ответникът не е подписал договор за продажба на топлинна енергия за стопански нужди, поради което се е обогатил неоснователно за сметка на дружеството и дължи да му върне онова, с което се е обогатил неоснователно до размера на обедняването. Поддържа, че въпреки отправена до ответника покана, плащане не е

последвало, поради което е подал заявление по чл. 410 ГПК. Поради постъпило възражение от страна на ответника по чл. 414 ГПК предявява иск за съдебно установяване на вземанията си касателно топлоснабден имот – магазин-бакалия, находящ се в гр. С., общ. „С.“, ул. „Г.“, с абонатен № ..

Твърди, че между него и „Т.“ е сключен договор за извършване на дялово разпределение на топлинна енергия между потребителите в сграда-етажна собственост, в която се намира имота на ответника, като въз основа на данните от това разпределение е извършено остойностяването на потребената топлинна енергия за процесния период. С оглед на това, претендира и заплащането на цената на предоставена услуга дялово разпределение.

Ищецът претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответника „Д.. Ответникът оспорва иска като недопустим и неоснователен. Твърди, че ответното дружество е собственик на магазин-бакалия от 1998 г., но до момента не е ползвало услугите на „Т.я С.“ ЕАД, не е бил в договорни отношения с ищцовото дружество. Магазинът не бил част от етажната собственост. Възражава относно размера на ТЕ в претендирания от ищеца размер, твърди и недоказаност на претенцията.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства намира следното:

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 59, ал. 1 ЗЗД:

В тежест на ищеца по иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 59, ал. 1 ЗЗД е да докаже размера на доставената топлинна енергия в процесния период и неоснователното обогатяване на ответника със сумата на доставената топлинна енергия за стопански нужди /небитови нужди/ и сумата за цена за услугата дялово разпределение до размера на обедняването.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил задължението си към ищеца.

С оглед процесуалното поведение на страните съдът прие за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че ответникът е собственик на магазин-бакалия, находящ се в гр. С., общ. „С.“, ул. „Г.. Това обстоятелство се установява и от приобщения по делото: договор за продажба на магазин – бакалия, находящ се в гр. С., ул. „Г.“ /л. 47-53 от делото/ и нотариален акт № 54, том III, рег. № 9683, дело № 403/2008г. /л. 45-46 от делото/.

Що се отнася до представения към ИМ договор за наем между „Д. и „П. същият е ирелевантен към предмета на делото, доколкото лисват доказателства за сключен между наемателя „П. и „Т. договор за предоставяне на ТЕ в отдадения под наем имот. В тази насока съдът ще обърне внимание, че след извършена служебна справка в ТР /публично достъпен/, дружеството „П. е с прекратена търговска дейност по заявление от 19.10.2018г., т.е. още преди процесния период.

От представените от „Д.: индивидуални справки за периода м.05.2019г. – м. 04.2021г.; документи, удостоверяващи датата на връчване на изравнителните сметки за релевантния период на представителна ЕС; документи за сертификацията на уредите за дялово разпределение; удостоверение за регистрация от МИЕТ; констативен протокол и главен отчет, както и от заключението на СТЕ се установява, че сградата, в която се намира имота, така и самият имот, е топлоснабден, както и, че услугата дялово разпределение е била извършвана от ФДР „Д.. В тази насока съдът съобрази и представените по делото: договор за извършване на услугата дялово разпределение от 25.09.2022г., сключен между „Т. и ЕС, находяща се на процесния адрес и протокол от общото събрание на собствениците на ЕС от 20.08.2001г. ведно с приложен списък на собствениците на недвижими имоти, находящи се в бл. 35 на ул. „Г.. Видно от последния, на общото събрание е взето решение за сключване на договор за извършване на услугата дялово разпределение с ФДР /л. 32-37 от делото/, като са посочени и броя радиатори, разпределители и вентили, находящи във всеки от имотите, между които и процесния магазин с кубатура 518 куб.м. Кубатурата на магазина съдът приема за безспорно установена въз основа на представените от ищеца писмени доказателства и заключението на СТЕ, включително и от представената от ищеца декларация от СП „Хранителни стоки” – С., Л. район /л. 189 от делото/, където е декларирана кубатура на имота именно 518 куб.м.

Съдът кредитира изцяло приетата по делото СТЕ, която дава пълни и обосновани отговори на поставените въпроси.

Съгласно заключението на СТЕ:

От представените и анализирани подробно от вещото лице документи, фактури, извлечения и сметки, експертът констатира, че партидата с аб. № 350 347 се води на името на Й. /който съгласно представената от ищеца справка от ТР – л. 38-39 от делото/ е бил собственик на капитала на ЮР, бележка на съда/. Етажната собственост по местонахождение на процесния имот е сключила Договор № 114/25.09.2001 г. с ФДР „Т. за извършване на монтаж на измервателни уреди - топлинни разпределители и термостатни вентили, на дялово разпределение на доставената ТЕ и извършване на услуга „топлинно счетоводство“. През процесния период дяловото разпределение в СЕС е извършвано от „Д.. Ответникът е ползвал ТЕ за отопление на имот през целия процесен период и такава му е била начислявана от ищеца, както и е била начислявана ТЕ отдадена от сградна инсталация и ТЕ за доставка на БГВ. От приложените документи става ясно, че ответникът не е разполагал в имота си с отоплителни тела - радиатори, на които не са монтирани топлинни разпределители и термостатни вентили /радиаторите са демонтирани /затапени/, като липсват и водомери за отчитане на БГВ. От м. 11.2019г. до 04.2021г. не е извършвано дялово разпределение на ТЕ за отопление на имот, поради наличие на демонтирани /затапени/ радиатори. За периода 11.2019г. - 04.2021 г. потребление на топла вода липсва, щранговете за топла вода са затапени. И през двата отоплителни сезона дяловото разпределение и на база „служебен отчет“, поради „неосигурен достъп“. През време на процесния период е бил в сила нормативния документ - Наредба за топлоснабдяването № 16-334 /отм. Наредба № Е-

РД-04-1/03.2020г./. В преписката липсват документи за начина на определяне на пълния отопляем обем/отопляем обем на имота и на общите части, като в данъчните фактури и изравнителните сметки се посочва такъв с измерение 518 куб.м., който вещото лице приема за достоверен.

Процесният период, посочен по-горе, е от 11.2019 - 04.2021г.: през което време в законна сила са следните законови и подзаконови нормативни актове: Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от "Тя С." ЕАД на потребители в гр. С. - Одобрени с Решение по т.11 от Протокол № 26/18.09.2007г. на СД на „Тя С.“ ЕАД и одобрени с Решение по т.7 от Протокол № 45/15.09.2005г. и одобрени с Решение № ОУ - 001/07.01.2008г. на ДКЕВР на основание чл.150 от Закона за енергетиката, и в съответствие е чл.298, ал.1 от ТЗ.; Наредба № 16-334 от 06.04.2007г. за топлоснабдяването, Д. в. бр.34/24.04.2007г. /отм. с № Е- РД-04-1 /03,2020г./; Закон за енергетиката /Д.в.бр.107/2003г., изм. бр.18/2004г., бр.18/2005г., бр.95/2005г., бр.30/2006п, бр.74/2006п; Наредба за образуване и прилагане на цените и тарифите на топлинна енергия /Приета с ПМС № 53/06.03.2002г., Д.в.бр.27/2002г.;

Вещото лице в резултат от проучените документи е установило какви са ежемесечните отчети по общия топломер в СЕС за процесния период. Подробните данни са приведени в приложената Таблица № 1. В същата са представени ежемесечните периоди, отчетите на топломера в АС, отчетената ТЕ, отчисляваните технологични разходи на ТЕ, начисляваната служебна ТЕ, ТЕ за рекламации, ТЕ за отопление на имота, ТЕ отдадена от сградна инсталация и ТЕ за БГВ. Експертът установява, че за процесния период са отчислявани за сметка на ищеца технологични разходи на АС, считано от 2019г. до края на процесния период - 04.2021г. По принцип такива разходи са отчислявани и за по- раншните периоди, но същите не са фигурирали в официалните фактури, предоставяни на потребителите. Съгласно нормативната уредба технологичните разходи започват да фигурират в издаваните данъчни фактури на потребителите, считано от м.09.2005г.

Вещото лице констатира, че през целия процесен период редовно е била отчислявана ТЕ за технологични разходи в АС в СЕС.

Според вещото лице – анализът на документите, отразяващи дяловото разпределение, и съдържащият се в тях отчет на индивидуалните разпределителите в имота на ответника, показва, че през процесния период дяловото разпределение е извършвано съобразно показанията на действащата през периода нормативна уредба.

В процесния период ТЕ за отопление на имота не е отчитана /не е потребявана/, поради демонтирани /затапени/ радиатори. В периода м.11.2019г. – м.04.2021г. общото количество ТЕ, отдадена от сградна инсталация, е определяна за СЕС като част от общото количество ТЕ за отопление на СЕС. Делът на процесния имот в това количество е определен според съотношението на пълния му отопляем обем в размер на 518 куб.м. към пълния отопляем обем на СЕС по проект към общия топломер в размер на 8510 куб.м. В релевантния период разход за ТЕ за БГВ не е отделян /топла вода не е потребявана/, като щранговете за топла вода са затапени.

Вещото лице е дало стойността на действително потребената ТЕ за периода на дяловото разпределение, измерена в КвтЧ, в Таблица № 2, като общо за периода е 9710,81 квтч.

През процесния период ФДР - „Д. редовно и на конкретна дата е изготвяла изравнителни сметки за реално потребеното количество ТЕ от имота на ответника - общо и по компоненти - ТЕ за отопление на имот, ТЕ отдадена от сградна инсталация и ТЕ за БГВ, както и тяхното остойностяване в лева и съответно определени суми за получаване/доплащане/, като за периода 11.2019г. - 04.2020г. отчетите са редовни и за конкретна дата.

В резултат от анализ на отчетите, цитирани в дяловото разпределение вещото лице прави извод, че ФДР е извършила дяловото разпределение в съответствие с нормативната уредба.

Изравнителните сметки, изготвени от фирмата за дялово разпределение, тяхната стойност и отделните периоди са посочени в приложената Таблица № 3, като общата стойност на изравнителните сметки /за доплащане/ в размер на : 208,76 лв.

Размерът на сумите за топлинна енергия за процесния период по месеци, общата й стойност и по компоненти - сума на ТЕ за отопление на имот, сума за ТЕ отдадена от сградна инсталация и сума на ТЕ за БГВ, както и сумата за мощност /начислявана за определен период по нормативните документи и отпаднала съгласно нормативната уредба считано от 01.07.2006г./, като сумата за ТЕ за общи части на сградата се съдържа в сумата за ТЕ отдадена от сградна инсталация, са представени в следващата Таблица № 4. В най-долния ред от горепосочената таблица е представена общата стойност на фактурираната /начислена/ ТЕ за процесния период в размер на: 755,64 лв., което позволява на вещото лице с помощта на аналитични пресмятания да определи стойността на задължението /главницата/ на ответника към ищеца, както следва:

- Обща стойност на фактурираната /начислена/ ТЕ за процесния период: 755,64 лв.;

- Обща стойност на сумата от изравнителните сметки за процесния период /за доплащане/: 208,76 лв.;

Стойност на потребената топлинна енергия : $755,64 + 208,76 = 964,40$ лв.

Сумата за получаване от корекцията в цените на ТЕ за периода 07.2019г. - 03.2020г. се равнява на - 47,10 лв. и се съдържа в изравнителната сметка за периода 05.2019г. - 04.2020г.

През процесния период ТЕ е определяна по прогнозни данни, предоставяни от ФДР - „Д., като впоследствие, след всеки отоплителен сезон е извършвано дялово разпределение\определяна реалната стойност на действително потребеното количество ТЕ общо и по компоненти както и остойностяване в лева и определяне на реалната й стойност и сумата за доплащане /получаване/.

От анализа на представените документи по делото, експертът прави заключение, че

сумите за ТЕ за имота на ответника са начислени в съответствие с действащата нормативна уредба в областта на енергетиката, подробно цитирана в Раздел II настоящата СТЕ.

През процесния период, съобразно изискванията на действащата през същия нормативна уредба в областта на енергетиката ищецът-доставчик на топлинна енергия - „Тя С.“ ЕАД редовно, ежемесечно е отчислявала за своя сметка технологичните разходи /загуби/ на топлинна енергия в абонатната станция. Методологията на тяхното определяне е представена подробно при отговора на въпрос № 1 от задачите на ищеца. Стойността на технологичните разходи за всеки отделен месец, както и общата им стойност за процесния период са представени надлежно в Колона № 3 от приложената по-горе Таблица № 1.

През процесния период общият топломер, монтиран в абонатната станция, съобразно изискванията на Закона за измерванията и Заповедите на ДАМТН, като СТИ /Средство за търговско измерване/ редовно, на всеки 2 /две/ календарни години е преминавал на метрологични проверки за определяне на техническата му изправност и експлоатационна годност. Същите са провеждани от лицензирани /оторизирани/ юридически лица. Броят на извършените проверки, датите на тяхното провеждане, както и наименованието на извършилите ги оправомощени /сертифицирани/ юридически лица, са представени надлежно в т. 11 и т. 12 от Раздел II от настоящата СТЕ.

В заключение вещото лице привежда цените на ТЕ за процесния период, определени от оторизираните държавни институции.

В резултат от извършените аналитични пресмятания и проверени информационни източници, вещото лице определя, че през процесния период м. 11.2019г. - 05.2021г. сумата за потребена ТЕ възлиза на: 964,00 лева, което представлява стойността на потребената от ответника топлинна енергия. В сумата не са включени лихви за просрочено плащане и стари задължения, ако има такива.

Видно от заключението на СТЕ, потребената ТЕ възлиза в размер на 964,00 лева, която сума е по-голяма от претендираната от ищеца в настоящото производство /942,58 лева/.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира възраженията на ответника – магазинът да не е бил част от ЕС за неоснователни. Възражението от друга страна за липса на договорни отношения с „Тя С.“ ЕАД е ирелевантен, доколкото основанието за претендиране на сумата не е наличие на сключен договор за предоставяне на ТЕ, а неоснователно обогатяване.

Размерът на ТЕ се установява от заключението на СТЕ, като в тази насока съдът ще обърне внимание, че съгласно заключението на СТЕ, и заявеното от вещото лице в съдебна зала, за имота в релевантния период е била начислявана единствено ТЕ отдадена от сградната инсталация.

Разпоредбата на чл. 149, т. 3 от ЗЕ, действал през процесния период, предвижда продажбата на топлинна енергия да се извършва въз основа на писмен договор при общи условия, сключен между топлопреносното предприятие и клиенти на топлинна енергия за

небитови нужди.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 33а от ДР на ЗЕ: "Небитов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. Именно такъв клиент в процесния период е бил и ответника касателно процесния имот, като негов собственик.

В случая от събраните по делото доказателства не се установява между страните да е бил сключен индивидуален договор, с който да се регламентират отношенията им по повод доставката и продажбата на ТЕ до топлоснабдения имот за небитови нужди /стопански нужди/.

При липсата на възможност топлопреносното предприятие да търси стойността на доставената топлинна енергия на договорно основание, то същото разполага с правата по чл. 59 ЗЗД, в която норма законодателят е предвидил, че всеки, който се е обогатил без основание за сметка на друго, дължи да му върне онова, с което се е обогатил, до размера на обедняването.

Фактическият състав на неоснователното обогатяване на разглежданото основание включва кумулативната даденост на следните елементи: обогатяване на ответника, обедняване на ищеца, които произтичат от един общ факт или обща група факти и това разместване на блага да е настъпило без основание.

От доказателствата по делото се установява, че в процесния период ответникът е собственик на процесния имот, поради което и се явява задължен за заплащане на претендираната сума.

С оглед липсата на сключен Договор за продажба на ТЕ за стопански нужди между страните, поради което и именно ответникът е лицето, което следва да отговаря по предявения иск по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 59 ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда – етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение, регламентирана за процесния период в ЗЕ /чл. 139 – чл. 148/, и Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването /Обн. ДВ, бр. 34 от 24.04.2007 г. /. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите /чл. 142, ал. 2 от ЗЕ/, като според чл. 145, ал. 1 от Закона, топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

Вещото лице по СТЕ изяснява, че ФДР е извършвало дялово разпределение на доставената до всеки абонат топлинна енергия в края на всеки отоплителен сезон, като е изчислявало точно дължимите суми според методиката съгласно действащото законодателство.

По делото от страна на ответната страна, чиято е и доказателствената тежест, не са представени доказателства за заплащане на дължимата ТЕ.

Цената на предоставената услуга дялово разпределение се установява от приобщената по делото справка от абонатната сметка /л. 31 от делото/, а именно 22,27 лева.

Обогатяването може да е в резултат на спестяване на разходи, които обогатилото се лице е следвало да извърши, увеличаване на имуществото му или намаляване на пасивите му. Като не е заплатил тяхната стойност ответникът е спестил разходи, които е следвало да направи.

Със сумата от 942,58 лева – за ТЕ и 22,27 лева за услугата дялово разпределение ответникът се е обогатил без основание за сметка на ищеца, което е довело до неговото обедняване в същия размер, като обедняването и обогатяването произтичат от един и същи факт - обстоятелства, които обуславят наличието на предпоставките за приложението на нормата на и основателността на заявления от ищеца иск за заплащане на обезщетение по разглеждания ред.

Предвид изложеното искът по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 59 ЗЗД следва да бъде уважен за сумата от 942,58 лева – неплатена цена за ТЕ и 22,27 лева – цена на услуга дялово разпределение.

Предявяването на претенция с правно основание чл. 59 от ЗЗД е единственият възможен начин ищецът да защити интереса си, предвид липса на писмен договор, което е форма за действителност /а не за доказване/ и предявена претенция на договорно основание без писмен договор, би била изначално неоснователна.

Относно иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:

В конкретния случай ищецът претендира следните суми за обезщетение за забава, а именно: сумата от 120,18 лева, представляваща обезщетение за забава за периода от 31.12.2019г. до 21.02.2022г. върху главницата за ТЕ и сумата от 4,80 лева – представляваща законна лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 03.03.2019г. до 21.02.2022г.

Обезщетението за несвоевременно изпълнение на парично задължение има акцесорен характер и възниква от момента на изпадане на длъжника в забава по отношение на главното му задължение. Според чл. 86, ал. 1 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата.

В случая не намират приложение Общите условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди от ищеца, тъй като главното вземане на ищеца черпи своето основание от института на неоснователното обогатяване, а не от сключен между страните договор, действащ в исковия период.

Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД, когато няма определен срок за изпълнение, какъвто е и даденият казус, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора. В хипотезата на неоснователно обогатяване вземането е изискуемо от деня на разместване на благата, тъй като неоснователността на преминаване на благата съществува

при самото преминаване, а не в някой последващ момент, като същото не е обвързано със срок, поради което кредиторът може да иска изпълнението му веднага. Вземането за обезщетение за мораторна лихва при общия фактически състав на неоснователно обогатяване възниква от деня на забавата на длъжника, която при липсата на определен срок настъпва след покана на кредитора. Поканата за заплащане на обезщетение има значение за определяне на началния момент, от който длъжникът изпада в забава и ще дължи обезщетение по чл. 86, ал. 1 ЗЗД в размер на законната лихва върху сумата, с която неоснователно се е обогатил /в посочения смисъл е и задължителната съдебна практика, обективизирана в решение № 394/27.11.2015 г. по гр. д. № 3 034/2015 г. на ВКС, IV ГО; решение № 218/29.12.2015 г. по гр. д. № 7310/2014 г. на ВКС, I ГО; решение № 48/10.09.2012 г. по т. д. № 237/ 2011 г. на ВКС, II ТО; решение № 706/30.12.2010 г. по гр. д. № 1769/2009 г. на ВКС, III ГО; решение № 113/29.08.2012 г. по т. д. № 396/2011 г. на ВКС, II ТО/.

По делото не е представена от страна на ищцовото дружество покана, надлежно връчена на длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, поради което исковата претенция по във връзка с иска по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД се явява неоснователна и подлежи на отхвърляне.

В тази насока съдът ще посочи, че от представените от ищеца 2 броя покани до ответника /л. 42-43 от делото/ и 1 брой известие за доставяне /л. 44 от делото/ не може по безспорен начин да се приеме поканите да са били връчени на ответника. Това е така, тъй като съдържането на известието за доставяне не може да бъде направен категоричен извод, че това известие касае пратка, съдържаща именно представените по делото покани.

Относно разноските:

При този изход на делото право на разноски имат ищеца и ответника, съответно с оглед уважената и с оглед отхвърлената част на исковете.

Ищецът е сторил следните разноски в исковото производство: 25,00 лева за държавна такса; 250 лева за СТЕ.

С оглед факта, че ищецът е представляван в производството от юрисконсулт, на осн. чл. 78, ал. 8 от ГПК му се следва и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер / с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото/, т. е. сума от 100 лв., като съдът приема за основателно възражението за прекомерност на претендираното от ищеца юрисконсултско възнаграждение.

Общите разноски на ищеца възлизат в размер на 375,00 лева.

При това положение с оглед уважената част на исковете на ищеца следва да бъдат присъдени разноски, сторени в исковото производство в размер на 332,15 лева.

Съгласно задължителните указания на ВКС, дадени с т. 12 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г., постановено по тълк. д. № 4/2013 г. ОСГТК, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за

дължимостта на разносните, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разносните както в исковото, така и в заповедното производство.

В заповедното производство „Т. е направила разноски във връзка с депозираното заявление, както следва: 25,00 лева – ДТ и 50 лева – юрисконсултско възнаграждение, или общо 75,00 лева.

С оглед на това, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски, сторени в заповедното производство в общ размер на 66,40 лева с оглед уважената част на иска.

Ответникът е сторил разноски в исковото производство в размер на 500,00 лева за заплащане на адвокатско възнаграждение. В заповедното производство не е сторил разноски.

Съдът не приема за основателно възражението за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, направено в ИМ, предвид обстоятелството, че заплатения адвокатски хонорар е към минимума, предвиден в наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

При това положение, на ищецът следва да заплати на ответника разноски, сторени в исковото производство в размер на 57,34 лева с оглед отхвърлената част на исковете.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от „Т., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Я. срещу „Д. с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Г., **иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 59 ЗЗД**, че „Д. с ЕИК . дължи на „Т., ЕИК . следните суми във връзка с топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. С., жк. „Г., абонатен № ., а именно: сумата от **942,58 лева** – главница, представляваща цена на доставена и неплатена топлинна енергия в периода от 01.11.2019г. до 30.04.2021г., с която сума длъжникът неоснователно се е обогатил за сметка на обедняването на „Т., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК – 02.03.2022г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от **22,27 лева**, представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.01.2019г. – 30.09.2020г., с която длъжникът неоснователно се е обогатил за сметка на обедняването на „Т.я С.” ЕАД, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК – 02.03.2022г. до окончателното изплащане на вземането;

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Т., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Я. срещу „Д. с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Г., **иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД**, за признаване за установено в

отношенията между страните, че срещу „Д. с ЕИК . дължи на Т., ЕИК . сумата от 120,18 лева, представляваща обезщетение за забава за периода от 31.12.2019г. до 21.02.2022г. върху главницата за ТЕ и сумата от 4,80 лева – представляваща законна лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 03.03.2019г. до 21.02.2022г. , като неоснователен.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Д. с ЕИК ., да плати на „Т., ЕИК . сумата от 332,15 лева - разноси, сторени в исковото производство пред СРС, както и сумата от 66,40 лева - разноси, сторени в заповедното производство по ч.гр.д. № 11220/2022г. на СРС, 61 състав.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „Т.я С.“ ЕАД, с ЕИК: . да плати на „Д. с ЕИК ., сумата от 57,34 лева - разноси, сторени в исковото производство пред СРС.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____